

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 8CoP/1/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7517200578
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 07. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Agnesa Hricová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2022:7517200578.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Agnesy Hricovej a členov senátu Mgr. Miloša Greguša a JUDr. Moniky Géciovej, PhD. v právnej veci manželov: O. E., rod. D. nar. X.X.XXXX bývajúcej na T. ul. č. XX/XX v Z. nad C. právne zastúpenej Advokátskou kanceláriou JUDr. Peter Rybár s.r.o. so sídlom na Kuzmányho ul. č. 29 v Košiciach a N. E. nar. X.X.XXXX bývajúceho na T. ul. č. XX/XX v Z. nad C. právne zastúpeného JUDr. Milanom Kuzmom advokátom so sídlom AK na Floriánskej ul. č. 16 v Košiciach v konaní o rozvod manželstva a úpravu výkonu rodičovských práv a povinností na čas po rozvode k mal. B. E. nar. XX.X.XXXX zastúpenému kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Košice o odvolaní manželky a manžela proti rozsudku Okresného súdu Košice - okolie z 21.7.2021 č.k. 19P/15/2017- 736 v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Košice - okolie z 15.12.2021 č.k. 19P/15/2017- 804 takto

rozhodol:

Zrušuje rozsudok v spojení s opravným uznesením v napadnutých výrokoch o určení výživného od otca pre mal. B. (bod IV.), o tvorbe úspor pre mal. B. (bod V.) a v nadväzujúcom výroku o trovách konania a vec v rozsahu zrušenia vracia súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom v spojení s opravným uznesením rozhodol nasledovne:

I. Z a m i e t a návrh manžela na prerušenie konania.

II. Manželstvo manželov O. E., rodenej D. a N. E. uzavreté v Moldave nad Bodvou, dňa 18.10.1997, zapísané v knihe manželstiev Matričného úradu Moldava nad Bodvou vo zväzku 14, ročník XXXX, na strane XXX, pod poradovým číslom XX sa r o z v á d z a .

III. Z v e r u j e maloletého B. E., nar. XX.X.XXXX na čas po rozvode do osobnej starostlivosti matky. Obaja rodičia sú oprávnení a povinní maloleté dieťa zastupovať a spravovať jeho majetok.

IV. Otec je p o v i n n ý prispievať na výživu maloletého B. sumou 500 EUR mesačne, vždy do 15.dňa v každom mesiaci vopred, k rukám matky maloletého dieťaťa, počnúc právoplatnosťou výroku o rozvode manželstva.

V. Otec je p o v i n n ý prispievať na tvorbu úspor pre maloletého B. sumou 300 EUR mesačne a to na účet maloletého dieťaťa, ktorý bude zriadený matkou v prospech maloletého dieťaťa, vždy do 15.dňa v každom mesiaci vopred, počnúc právoplatnosťou výroku o rozvode manželstva. Na nakladanie s finančnými prostriedkami na účte maloletého dieťaťa je potrebný súhlas súdu.

VI. Styk otca s maloletým B. neupravuje.

VII. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

2. Zistený skutkový stav právne posúdil podľa § 62 ods. 1-5, § 63 ods. 3, § 75 ods. 1 zák. č. 36/2005 Z.z. o rodine a svoje rozhodnutie o výživnom odôvodnil tak, že pri určení výšky výživného pre maloletého B. vychádzal zo schopností, možností a majetkových pomerov oboch rodičov, prihliadol na to, kto z rodičov a v akej miere sa o maloletého osobne stará, ako aj z odôvodnených potrieb maloletého dieťaťa. U manžela, ako povinného rodiča, má súd za preukázané, že v roku 2009, potom, ako spoločne s bratom A. nadobudli finančné prostriedky z výhry v spoločnosti TIPOS, národná lotériová spoločnosť, vo výške viac ako 3.000.000 EUR, sa u manžela podstatne zvýšila životná úroveň. Manžel maloletého dobrovoľne odišiel zo zamestnania, kde pracoval dlhodobu a kde mal zabezpečený stály príjem, sám uviedol, že tak urobil, pretože chcel začať podnikat', pričom následne bol takmer ďalšie dva roky nezamestnaný a spoločne s bratom A. začali v marci 2011 podnikat' v spoločnosti JŠ E., s.r.o.. Svoju podnikateľskú činnosť v tejto spoločnosti manžel opäť na základe vlastného rozhodnutia ukončil a v súčasnej dobe je nezamestnaný, evidovaný na úrade práce ako uchádzač o zamestnanie. Aj keď manžel zastáva názor, že peňažné prostriedky z výhry patria jeho bratovi A., majetkové pomery u manžela, jeho nákladný spôsob života nasvedčuje tomu, že výrazne mal možnosť s týmito finančnými prostriedkami disponovať. Nadobudol nehnuteľný majetok - byt, dom, záhradu, garáž, nadobudol hnuťelné veci vyššej hodnoty - zakúpil si rôzne motorové vozidlá, disponoval financiami v takých výškach, že bol schopný poskytovať pôžičky aj vo výške 40.000 EUR, ba až 100.000 EUR, investoval finančné prostriedky v podielových a iných fondoch v sumách až 400.000 EUR, čerpal benefity z týchto investícií, poskytoval sponzorské príspevky, chodil na zahraničné dovolenky. Dokonca peniaze užíval aj na stávkovanie a gamblenie, podľa vlastného vyjadrenia. Tieto skutočnosti nasvedčujú tomu, že si bol vedomý toho, že po nadobudnutí peňazí z výhry je natoľko finančne zabezpečený, že si nehľadal ďalšiu prácu, ktorou by si potreboval zabezpečiť ďalší pravidelný mesačný príjem. Jeho účasť ako spoločníka a konateľa v spoločnosti JŠ E., s.r.o. bola iba formálnou účasťou, sám uviedol, že sa činnosti v tejto spoločnosti nevenoval, nemal prehľad o zákazkách firmy, o hospodárení spoločnosti, o jej príjmoch, ziskoch či stratách. Po celé obdobie od roku 2009 prakticky až doposiaľ, manžel žil nákladným spôsobom života bez toho, aby zdroj svojho príjmu dosahoval z pravidelnej pracovnej činnosti, za vykonávanie ktorej by dostával mesačný plat alebo mzdu. Z výpisov z účtov manžela, ktoré si súd zabezpečil, je zrejmé, že manžel mal vždy k dispozícii dostatok finančných prostriedkov, aby mohol financovať svoje živobytie, uhrádzať náklady na bývanie, stravu či ďalšie výdaje, a to aj bez toho, aby dosahoval príjem z nejakej pracovnej činnosti. Súd je názoru, že životná úroveň u manžela je nadštandardná, pretože manžel disponuje, eventuálne disponoval vysokými sumami finančných prostriedkov. Pre určenie výšky vyživovacej povinnosti na maloletého B. bolo pre súd smerodajné určenie životnej úrovne manžela, ako povinného rodiča, jeho nadobudnutý hnuťelný a nehnuteľný majetok, ako aj nákladný spôsob života. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni každého rodiča, pričom je zrejmé, že v tomto prípade u manžela, ako povinného rodiča je miera jeho životnej úrovne jednoznačne preukázaná nákladným spôsobom života, ktorý manžel viedol a nadobudnutým majetkom (nehnuteľnosti, hnuťelné veci, pohľadávky, podielové listy). Podstata rovnakej životnej úrovne manžela a maloletého dieťaťa znamená, že na oboch sa pozerá rovnako a ich postavenie v rámci užívania rodinných zdrojov má byť buď rovnaké alebo obdobné. Nadštandardné majetkové pomery manžela, ako povinného rodiča viedli súd k určení celkovej výšky vyživovacej povinnosti k maloletému dieťaťu, pričom súd prihliadol aj na vek dieťaťa, čiže na skutočnosť, že sa už jedná o mladého človeka vo veku na hranici dospelosti, ktorého odôvodnené potreby sú už vyššie. Súd pri určení výživného prihliadol aj na to, že manžel má ešte vyživovaciu povinnosť k plnoletej dcére F., ktorá bude určená v inom súdnom konaní. Keďže súd je názoru, že možnosti a schopnosti manžela dovoľujú okrem určeného mesačného výživného aj platenie výživného v podobe úspor, ktoré sa budú kumulovať na osobitnom účte dieťaťa, ktorý v jeho prospech je povinná zriadiť manželka maloletého. Tieto úspory budú použité výlučne pre potreby dieťaťa, nakoľko sa jedná o osobitný majetok maloletého. Súd vzhľadom na uvedené určil úspory pre maloletého B. tak, ako je uvedené vo výroku rozsudku.

3. Proti výrokom o výživnom (IV. a V.) podal v zákonnej lehote odvolanie manžel s návrhom, aby ich odvolací súd zmenil tak, že ho zaviazá prispievať na výživu mal. B. 80 Eur mesačne, alternatívne, aby rozsudok v napadnutej časti zrušil a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Uplatnil odvolacie dôvody uvedené v § 365 ods. 1 písm. f/ a g/ zák. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“). Poprel, že by vyhral lotériu TIPOS v roku 2009 a vysvetlil, že v skutočnosti ju vyhral jeho brat A. E., čo aj potvrdili svedkovia E. a Ing. M. na pojednávaní dňa 31.5.2021. Namietal, že súd prvej inštancie založil svoje rozhodnutie na skutočnostiach, ktoré by mali vplyv na

rozhodovanie v inej dobe. Zdôraznil, že pi rozhodovaní o úprave výkonu rodičovských práv a povinností po rozvode manželstva sú rozhodujúce okolnosti existujúce v čase vyhlásenia rozhodnutia. Uviedol, že v čase vyhlásenia rozhodnutia bol evidovaný na úrade práce, kde bol zaradený dňa 28.4.2021. Dodal, že by sa veľmi rád zamestnal, ale nemôže, keďže v súčasnosti je voči jeho osobe vedená exekúcia na výživnom pre mal. B. a F. napriek tomu, že má uhradený celý dlh a poctivo uhradza výživné v exekučnom konaní. Manželka nesúhlasila so zastavením exekúcie z jemu nepochopiteľných dôvodov. Bol mu preto zadržaný vodičský preukaz, čo mu v konečnom dôsledku znemožňuje zamestnať sa. Poznamenal, že mu v odôvodnení rozsudku absentuje jeho súčasný stav financií. Súd hodnotil jeho finančnú situáciu spred 10 rokov, kedy bol schopný poskytovať pôžičky, chodiť na zahraničné dovolenky, stávkovať, či gamblovať. Na tejto životnej úrovni sa však ešte podieľala aj manželka s deťmi a ak túto možnosť nemala, mohla využiť svoje zákonné povinnosti. Namietal, že súd skúmal výpisy z jeho účtu, avšak rovnakému prieskumu nepodrobil účty manželky. Poukázal na to, že manželka sa vzdala majetkového prospechu, keď predala svoj podiel na nehnuteľnosti pod trhovú cenu. Manželka má dosiahnuté vzdelanie s maturitou, odbor pedagogika v materskej škole, s ktorým by mohla dosahovať omnoho vyšší príjem, než aký v súčasnosti dosahuje. Má za to, že princíp potenciality príjmov je potrebné aplikovať aj na manželku.

4. Proti výrokom o výživnom (body IV. a V.) podala v zákonnej lehote odvolanie aj manželka mal. B. s návrhom, aby ich odvolací súd zmenil tak, že zaviazže manžela prispievať na výživu mal. B. 3.000,- Eur mesačne vždy do 15. dňa v každom mesiaci vopred od právoplatnosti výroku o rozvode manželstva. Zároveň žiadala, aby súd zaviazal manžela prispievať na tvorbu úspor maloletého 600 Eur mesačne vždy do 15. dňa v každom mesiaci vopred od právoplatnosti výroku o rozvode manželstva na účet maloletého, ktorý mu zriadi. Uplatnila odvolacie dôvody uvedené v § 365 ods. 1 písm. b/, d/, f/ a h/ CSP. Má za to, že je v možnostiach a schopnostiach manžela prispievať týmito čiastkami na výživu maloletého. Určené výživné považuje za neprimerane nízke majetkovým pomerom a enormne vysokej životnej úrovni manžela. Poukázala na to, čo je východiskom pre určenie výživného a vyjadrila názor, že v danej veci je potrebné uplatniť prednosť princípu potenciality pred princípom fakticity. Aj keď súd dospel v napadnutom rozhodnutí k záveru o nadpriemerných majetkových pomeroch manžela, uvedené konkretizoval iba povrchno, bez dôsledného odôvodnenia jeho myšlienkového postupu a bez posúdenia ohromného potenciálu nadštandardnej majetkovej situácie manžela. Má za to, že princíp potenciality sa neodráža len v otázke možného dosiahnutia vyššieho príjmu, ale aj v osobitných prípadoch, ak povinný rodič napríklad realizuje luxusné dovolenky, zmení alebo stratí zamestnanie zo subjektívnych dôvodov tak, že dosahuje nižší alebo žiaden „príjem“ zo zamestnania, ukončí podnikanie alebo inú obchodnú činnosť bez nároku na likvidačný zostatok, či odplatu za prevod obchodného podielu, čím sa zhorší jeho finančná situácia, ak sa vlastnou ekonomickou aktivitou nesnaží zachovať ten štandard príjmov, ktoré povinný do uvedenej zmeny dosahoval, ak sa vzdá majetkového prospechu napríklad v dôsledku poskytovania bezúročných pôžičiek, nevýhodne, resp. bezodplatne scudzí svoj majetok, resp. nevyužíva jeho potenciál výhodným predajom alebo prenájmom, preberá neprimerané riziko, za súčasnej hrozby majetkovej alebo finančnej straty. Uviedla, že v danej veci bolo jednoznačne preukázané, že manžel vyhral v roku 2009 v tipovacej súťaži LOTO sumu 3.014.663,57 Eur, čo indikovali viaceré vykonané dôkazy, a to jeho odchod zo zamestnania krátko po získaní výhry (cca mesiac a pol), pričom jeho brat A. (ktorý bol oficiálnym výhercom) odišiel zo zamestnania až neskôr, začiatok podnikania až o rok a pol od získania výhry, enormné majetky v podobe nehnuteľností (rodinný dom, byt, záhrada, garáž), aj hnuťelných vecí (motorové vozidlá, štvorkolka, prives), podielových fondov a investícií v sume minimálne 1.500.000,- Eur nadobudnuté v bezprostrednej nadväznosti na získanú výhru, poskytovanie pôžičiek v hotovosti, bez zabezpečenia, na mnohé z nich si manžel dokonca ani nevedel spomenúť, vlastnoručne písaný list, v ktorom manžel priznáva výhru a okolnosti jej nadobudnutia, ako aj skutočnosť, že prostriedky účelovo riešil cez brata, manžel sám uviedol že pregambloval enormné sumy peňazí. Zo správania manžela je tiež preukázateľná snaha odoprieť svojim deťom podieľať sa na jeho životnej úrovni. Svedčí o tom popieranie výhry, zatajovanie príjmov napríklad vo vzťahu k akciám, dlhopisom a pod., účelové zbavovanie sa majetku a jeho mrhanie rozdávaním, stratou príjmu, nehospodárnym nakladaním s majetkom, ako aj nevyužívaním jeho potenciality, ním iniciované konanie o zapretie otcovstva, v ktorom boli deti nútené podrobiť sa DNA testom. Zo správania sa manžela je tiež zrejmé, že svoju životnú úroveň sa snažil všemožnými spôsobmi kamuflovať, či už cez svojho brata, u ktorého však ani zďaleka neboli zaznamenané také výrazné majetkové zmeny, ako u neho, alebo cez sestru O. E.ová. Spochybnila tvrdenie manžela, že mu jeho brat poskytol z výhry len sumu 50.000,- Eur, respektíve 150.000,- Eur, pretože za tieto peniaze by si nemohol dovoliť kúpiť 4 motorové vozidlá, investovať do rekonštrukcie bytu, domu, poskytovať pôžičky od 13.000,- Eur

do 120.000,- Eur, investovať do podielových fondov a pod.. Údajný výherca lotérie A. nežije tak, ako manžel, ktorý si mohol dovoliť ešte aj v roku 2019 realizovať zahraničné dovolenky do Chorvátska a Rumunska, kúpil si 5 motorových vozidiel, poskytol bezúročné hotovostné pôžičky bez akýchkoľvek dokumentov, prestávkoval značnú časť majetku. Domnieva sa, že manžel minul na hazard až milión eur, čo je jasným znakom márnivého spôsobu života na úkor svojej vlastnej rodiny. Ak sa manžel k uvedenej skutočnosti priznal, tak práve tu súd prvej inštancie najviac pochybil, keď ju nezohľadnil pri určení výživného. Zarážajúce je, že manžel v priebehu celého konania tvrdí, že nemá prostriedky na výživné pre maloletého a napriek tomu z výpisov z jeho účtov je zrejmé, že v tomto čase neustále míňal (a to aj opakovane niekoľkokrát za deň) prostriedky na stávkovanie. Ak by si výhru dal len na jednoduchý termínovaný vklad s úročením cca 4% ročne, tak od roku 2009 do roku 2021 by sa mu táto suma mohla navýšiť na sumu 4.461.702,08 Eur. Ak by uvažovala hoci len o sume 1.500.000,- Eur, ktoré manžel preukázateľne minul z výhry, táto suma by narástla na minimálne 2.220.000,- Eur. Z výpovedí manžela priam „kričala“ enormná ľahostajnosť k nakladaniu s majetkom, ktorú si skutočne môže dovoliť len človek, ktorý je tak dobre zabezpečený, že si o takéto veci nemusí robiť starosti. Manžel nevedel presne určiť, za koľko predal motorové vozidlá, ktoré vlastnil, koľko a komu požičal, kedy a kto mu vrátil pôžičky, nevedel uviesť, prečo je evidovaný na úrade práce, prečo nežiadal o podporu. Prekvapil aj vrcholným nezaujímom o podnikateľskú činnosť, tržby a zisky spoločnosti, v ktorej pôsobil s bratom. Súd prvej inštancie svojím rozhodnutím neumožnil maloletému primerane sa podieľať na životnej úrovni jeho manžela. Priznané výživné je iba o niečo vyššie, ako štandardné výživné priznávané oprávneným, ktorých rodičia dosahujú príjmy v priemere 1.000,- Eur až 1.500,- Eur mesačne. Prejednávané konanie pritom nie je štandardným konaním, nakoľko mu nesvedčia majetkové pomery strán sporu. Poukázala na rozsudok Krajského súdu v Trenčíne z 23.2.2016 sp. zn. 6Co/1162/2015 a na uznesenie Krajského súdu v Trnave z 30.6.2016 sp. zn. 10CoP/15/2016. Vychádzajúc z vykonaného dokazovania bolo preukázané, že mesačné príjmy, či skôr výnosy manžela boli pohyblivé, v priemere dosahujúce neraz sumu cca 22.000,- Eur mesačne. Napríklad len na jednom z účtov manžela boli v apríli 2017 zaevidované vklady súhrnne v sume 38.803,38 Eur, v júni 2017 vklady v sume 19.614,63 Eur. Zároveň, ak vychádza z toho, že manžel mal k dispozícii minimálne sumu 1.500.000,- Eur, tak od právoplatnosti výroku o rozvode manželstva do cca 25. roku veku maloletého, čo je spolu 107 mesiacov, by celková suma výživného predstavovala 385.200,- Eur v prípade, ak by súd jej návrhu vyhovel. V prípade, ak by maloletý nešiel na vysokú školu a bol by schopný sám sa živiť od 19 rokov, suma výživného by za cca 35 mesiacov predstavovala len 126.000,- Eur, čo je ďaleko menej, ako predstavuje majetok manžela, a to aj po odpočítaní výživného v prospech F.. Ak súd v inom konaní pri priemernom mesačnom príjme povinného v sume 2.724,92 Eur určil maloletému dieťaťu výživné na 500,- Eur mesačne je zjavné, že rozhodnutie súdu prvej inštancie v prejednávanom konaní vôbec nekoreluje so záujmom maloletého B.. Všetky tieto skutočnosti vedú k jednoznačnému záveru o tom, že rozhodnutie súdu v napadnutom rozsahu vykazuje známky svojvoľie, nezodpovedá zistenému skutkovému stavu a odporuje najlepšiemu záujmu maloletého.

5. Manželka vo vyjadrení k odvolaniu manžela zotrvala na dôvodoch svojho odvolania. K výpovediam svedkov, na ktoré poukazoval manžel uviedla, že sú v nich značné rozpory, kvôli ktorým z nich nemožno vyvodiť jednoznačné závery v prospech argumentácie manžela. Práve naopak, svedčia skôr v prospech jej argumentácie potvrdenej aj rukopisom manžela, v ktorom sa priznáva k výhre, aj k tomu, že všetko „riešil“ cez brata. Citovala z nej nasledovné: „podal som Loto v PNS na daný deň. V pondelok ráno keď som sa vrátil z práce som skontroloval tiket. ŠOKY!!! Nechcem sa chváliť mojim 1. rokom bolo 33 tis. Eur anonymne pre Košickú detskú onkológiu. ostatné som rozdelil medzi súrodencami, bratrancami, sesternicami, požičal som niektorí vrátili druhí nie...A. brat mladší to všetko riadil všetok prevod išiel na neho“. Manžel potvrdil, že tento rukopis patrí jemu, napriek tomu v odvolaní znovu zavádza o svojich pomeroch. Rozhodne neobstojí argument, že sa nemôže zamestnať z dôvodu, že mu bol odobratý vodičský preukaz. V jeho neprospech je tiež potrebné hodnotiť jeho odchod zo spoločnosti JŠ E., s.r.o., a to práve v čase, keď sa jej tržby a zisky navýšili, čo je zároveň v rozpore s tvrdením manžela, že zo spoločnosti odišiel, pretože sa jej prestalo dať. Svoj obchodný podiel v spoločnosti nevysporiadal a o hospodárenie firmy sa nikdy nezaujímal, teda sám sa účelovo vzdal zamestnania, či potencionálneho príjmu. Manžel na úkor svojej rodiny doslova premárnil neuveriteľné množstvo financií a ani dnes nepotrebuje pracovať, žiadať o podporu a požičiavať si. Ním navrhovaná suma výživného 80 Eur mesačne je už len bodkou za celou jeho právnou argumentáciou a jasným dôkazom odtrhnutia od reality. K vyjadreniu priložila zápisnicu z pojednávania zo dňa 19.10.2021 z konania vedeného na Okresnom súde Košice - okolie pod sp. zn. 9P/233/2018, na ktorom súd vykonal výsluch manžela počas ktorého opätovne zazneli ďalšie rozporne uvádzané tvrdenia týkajúce sa majetkových pomerov manžela.

6. Manžel v replike k odvolaniu manželky zotrval na svojom odvolaní. Má za to, že jeho životná úroveň je nízka, nakoľko požiadal o zaradenie do evidencie uchádzačov o zamestnanie. Zopakoval, že je to práve manželka, ktorá sa v roku 2019 vzdala majetkového prospechu, keď predala byt, ktorého bola podielovou spoluvlastníčkou výrazne pod cenu. V prípade, ak by ho manželka predala v trhovej cene, jej životná úroveň by sa tiež dostala nad priemer. Poukázal na to, že jeho účasť v spoločnosti bola formálna. Je povinnosťou oboch rodičov zabezpečiť svoje dieťa. Uviedol, že sa riadne podieľa na zabezpečení potrieb detí tak, ako mu určil súd. Rovnako zabezpečoval všetky potreby, a to aj v čase, keď bol vo väzbe. Zároveň je ťažko uveriteľné, že manželka dosahuje príjem 100 Eur mesačne ako pomocná sila v pizzerii, keď má ukončenú strednú školu s maturitou, učiteľka v materskej škole. Manželka nijako neosvedčila, že sa snaží zvýšiť si svoju životnú úroveň. Deti pritom netvorí žiadnu prekážku v kariérom rozvoji, keďže F. je plnoletý a maloletý B. je na hranici dospelosti.

7. Manžel vo vyjadrení k vyjadreniu manželky uviedol, že neuniesla svoje dôkazné bremeno čo sa týka svedeckých výpovedí, ktoré sama navrhla. Dodal, že ak by nemal záujem zamestnať sa, nebol by evidovaný na Úrade práce.

8. Manželka v duplike zotrvala na svojich vyjadreniach. Aj keď si svedkovia nepamätali všetky detaily týkajúce sa výhry a nakladania s finančnými prostriedkami manžela v predmetnej banke, v spojení s ďalšími dôkazmi je zrejmé, že tieto výpovede podporujú jej argumentáciu, že skutočným výhercom lotérie bol manžel.

9. Ďalšie vyjadrenia neboli podané.

10. Výroky rozsudku o zamietnutí návrhu na prerušenie konania, o rozvode manželstva, o zverení maloletého B. do osobnej starostlivosti manželky, o tom, kto bude maloletého zastupovať a spravovať jeho majetok a o styku manžela s maloletým neboli odvolaním napadnuté, nadobudli právoplatnosť, preto neboli predmetom odvolacieho konania (§ 367 ods. 2 CSP).

11. Konania vo veciach starostlivosti súdu o maloletých sa prejednávajú a rozhodujú podľa Zákona č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len „CMP“).

12. Podľa § 2 ods. 1 CMP, na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

13. Podľa § 35 CMP, súd je povinný zistiť skutočný stav veci.

14. Podľa § 36 CMP, súd je povinný vykonať aj iné dôkazy, ako navrhli účastníci, ak je to potrebné na zistenie skutočného stavu veci.

15. Podľa § 220 ods. 2 CSP, v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

16. Odôvodnenie rozsudku má obsahovať dostatok dôvodov a ich uvedenie má byť zrozumiteľné. Súd je povinný formulovať odôvodnenie spôsobom, ktorý zodpovedá základným pravidlám logického jasného vyjadrovania a musí spĺňať základné gramatické, lexikálne a štylistické hľadiská. Zásada voľného hodnotenia dôkazov zakotvená vo vyššie uvedených ustanoveniach neznamená, že by súd vo svojom rozhodovaní mal na výber, ktoré z vykonaných dôkazov vyhodnotí a ktoré nie, alebo o ktoré z vykonaných dôkazov svoje skutkové závery oprie a ktoré opomenie. Súd je povinný vysporiadať sa so všetkým, čo vyšlo v priebehu konania najavo, ak to má vzťah k prejednávanej veci, pričom svoj výklad musí prispôbiť konkrétnym okolnostiam prejednávanej veci, najmä rozsahu dokazovania, zložitosti zisťovania skutkového stavu veci, množstvu návrhov účastníkov na vykonanie dôkazov a pod. a uviesť ho tak, aby jeho závery o rozhodujúcich skutočnostiach (skutkových zisteniach) neboli pre

nezrozumiteľnosť alebo nedostatok dôvodov nepreskúmateľné. Jednotlivé preukázané skutočnosti je potrebné premietnuť do záverov o skutkovom stave, ktorý stručne a výstižne vyjadruje skutkový stav a ktorý je rozhodujúci pre právne posúdenie. Právnym posúdením veci treba pritom rozumieť výklad o tom, z ktorých ustanovení zákona alebo iného právneho predpisu súd vychádzal (prečo pod tieto ustanovenia podriadil zistený skutkový stav) a ako ho prípadne vyložil a výklad o tom, aké majú účastníci na základe zisteného skutkového stavu podľa týchto ustanovení k predmetu konania práva a povinnosti a ako bola preto vec rozhodnutá. Takéto nedostatky odôvodnenia zakladajú vadu nepreskúmateľnosti rozhodnutia, ktorá je vo svojej podstate porušením základného práva účastníka súdneho konania na spravodlivý proces, ktoré právo zaručujú v podmienkach právneho poriadku Slovenskej republiky okrem zákonov a čl. 46 a nasl. Ústavy SR. Okrem porušenia uvedeného práva účastníka konania dozvedieť sa o príčinách rozhodnutia práve zvoleným spôsobom, ktorým sa mu odníma možnosť náležite skutkovo a právne argumentovať proti rozhodnutiu súdu v rámci využitia prípadných opravných prostriedkov, táto vada bráni odvolaciemu súdu v jeho preskúmavej právomoci. Preto ak je rozhodnutie súdu nepreskúmateľné, lebo obsahuje iba nedostatočné dôvody, prichádza do úvahy len zrušenie rozhodnutia a vrátenie veci súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

17. Podľa § 389 ods. 1 Zákona č. 160/2015 Z.z., odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom,
- c) súd prvej inštancie v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia veci nevykonal navrhované dôkazy, ak nie je účelné doplniť dokazovanie odvolacím súdom, alebo
- d) nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali.

18. Odvolací súd preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch aj s konaním, ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 65 a § 66 CMP bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a dospel k záveru, že nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na zmenu, pretože súd prvej inštancie jednak nevykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na zistenie skutočného stavu veci a následne sa v odôvodnení napadnutého rozsudku nevysporiadal so všetkým, čo vyšlo v priebehu konania najavo napriek tomu, že to malo vzťah ku prejednávanej veci, v dôsledku čoho sú jeho závery o rozhodujúcich skutočnostiach nezrozumiteľné a predčasné. Súd prvej inštancie sa neriadil dôsledne ust. § 36 CMP, ktoré platí pre konania, ktoré môže súd začať aj bez návrhu a ktorým je nesporne aj konanie o určenie výživného, kedy má súd povinnosť zisťovať skutočný stav veci aj bez návrhu účastníkov konania a napriek tomu sa konajúci súd dôsledne nezaoberal predovšetkým možnosťami, schopnosťami a majetkovými pomermi rodičov významnými pri rozhodovaní o výživnom pre maloleté dieťa. Zodpovednosť za zistenie skutočného stavu veci je v konaniach starostlivosti súdu o maloletých bremenom súdu. Smerovanie procesnej aktivity súdu je cieleňé k vydaniu rozhodnutia v merite veci, ktoré je v zásade podmienené získaním informačného základu nevyhnutného pre takéto rozhodnutie, a to tak vo vzťahu ku poznatkom skutkovým, ako aj právnym. Vykonaným dokazovaním súd prvej inštancie riadne nezistil celkové aktuálne pomery manžela a prevažne sa obmedzil len na všeobecný prepis listinných dôkazov preukazujúcich pomery manžela do roku 2016, ktoré sú súčasťou konania o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností do rozvodu manželstva rodičov vedenom na Okresnom súde Košice - okolie pod sp. zn. 9P/233/2018 a ešte bez toho, aby ich sústredene vyhodnotil jednak samostatne, ako aj v kontexte s ďalšími dôkazmi. Predmetom tohto konania ostalo určenie výživného od právoplatnosti výroku o rozvode manželstva, ktorá nastala dňa 20.10.2021. Z bodu 42. napadnutého rozsudku je zrejmé, že súd prvej inštancie vychádzal pri rozhodovaní z výpisov VÚB banky (č.l. 72, 83 - 85 spisu sp. zn. 9P/233/2018), z ktorých zistil, že hodnota investícií manžela v podielových fondoch VÚB bola ku dňu 29.6.2012 v sume 278.382,- Eur, ku dňu 31.12.2013 v sume 363.065 Eur, ku dňu 28.6.2013 v sume 386.572 Eur a ku dňu 30.6.2014 v sume 435.136 Eur. Z bodu 43. napadnutého rozsudku je zrejmé, že súd prvej inštancie vychádzal aj z listinných dokladov na č.l.76 - 82 spisu sp. zn. 9P/233/2018, z ktorých zistil, že dňa 22.1.2016 boli manželovi vyplatené podielové listy v sume 15.000 EUR, dňa 29.1.2013 v sume 60.149 EUR, dňa 16.9.2013 v sume 30.021 EUR, dňa 20.7.2012 v sume 20.041 EUR, dňa 11.12.2013 v sume 15.000 EUR, dňa 16.9.2013 v sume 30.000 EUR, dňa 2.4.2013 v sume 30.000 EUR. Z listinných dokladov na č.l. 73 - 75 vyššie uvedeného spisu tiež zistil, že manžel nakupoval dňa 4.10.2012 podielové listy v sume 150.000 EUR, dňa 26.3.2012 v sume 50.000 EUR, dňa

12.8.2013 v sume 50.000 EUR. Z listinného dokladu na č.l. 89 - 90 tohto spisu zistil, že investor - manžel investoval sumu 30.000 EUR dňa 4.10.2016 do dlhopisového fondu. V tabuľke na č.l.161 - 166 spisu sp. zn. 9P/233/2018 poskytnutej spoločnosťou VÚB Asset Management. správ. spol., a.s. doručenej súdu 31.10.2018, je uvedená confirmácia transakcií s podielovými listami, prehľad žiadostí o vyplatenie a vydanie podielových listov, za obdobie od júna 2014 do 24.10.2018, pričom všetky transakcie boli realizované manželom. Odvolací súd je toho presvedčený, že takýto skutkový podklad pre rozhodnutie o výživnom po rozvoze manželstva nie je postačujúci za situácie, keď nie je zrejmé, čo sa stalo s investíciami manžela v podielových fondoch z bodu 42. rozsudku z rokov 2012-2014 a s majetkovými hodnotami manžela popisovanými v bode 43. rozsudku. V tomto smere musí odvolací súd prisvedčiť tej časti námietok manžela, v ktorej poukazoval na to, že súd prvej inštancie riadne neobjasňoval jeho aktuálne pomery, ktoré sú relevantné práve pre konanie o určenie výživného po právoplatnosti výroku o rozvoze manželstva. Súd prvej inštancie v tejto súvislosti len všeobecne odkázal na aktuálne výpisy z účtu manžela, ktoré však v odôvodnení rozsudku vôbec nekonkretizoval, v dôsledku čoho nebolo možné preskúmať, či boli správne jeho právne úvahy týkajúce sa vysokej životnej úrovne manžela. Rovnako súd prvej inštancie nekonfrontoval tvrdenia manžela, že jeho aktuálny príjem tvoria splátky pôžičiek so zisteniami z jeho účtov, nehodnotil, z akých zdrojov manželovi plynú príjmy, aké je zloženie jeho výdavkov a nepreveroval ich opodstatnenosť.

19. Dopustil sa aj ďalšieho pochybenia, ak žiadnym spôsobom neodôvodnil, ako sa vysporiadal s návrhom manželky na určenie výživného nad priznanú sumu bežného výživného v sume 500 Eur mesačne a výživného na tvorbu úspor v sume 300 Eur mesačne. V tejto súvislosti je zas potrebné prisvedčiť manželke, že odôvodnenie rozhodnutia je v tejto časti arbitrárne a v žiadnom prípade nezodpovedá kritériám uvedeným v § 220 ods. 2 CSP. Z výpisov z účtu manžela založených na č.l. 510 a 551 spisu je zrejmé, že manžel realizoval zo svojho účtu výbery z bankomatov v rádovo tisíckach eur, na účet mu chodili vysoké sumy peňazí a rovnako vysoké sumy peňazí manžel aj prevádzal v prospech rôznych stávkových kancelárií a v prospech dvoch opakujúcich sa účtov. Napríklad v januári 2017 manžel vybral z bankomatov postupne sumu 5.000,- Eur. V apríli 2021 z účtu manžela odišlo v prospech TIPSPORT SK, a.s. a NIKÉ, spol. s r.o. až 3.040 Eur, a to napriek tomu, že manžel sa snažil v odvolacom konaní presvedčiť odvolací súd o svojej zlej aktuálnej životnej situácii, ktorá mu umožňuje prispievať na maloletého B. len sumou 80 Eur mesačne. Vo februári 2021 manžel previedol na účty XXXX/XXXXXX-XXXXXXXXXX a XXXX/XXXXXX-XXXXXXXXXX sumu 1.430,- Eur. Súd prvej inštancie síce správne vychádzal pri určení výživného zo životnej úrovne manžela, ale túto hodnotil len povrchno. Podľa zistení z výpisov z účtov manžela sa javí suma určeného výživného zatiaľ ako predčasná. Pretože súd prvej inštancie dôsledne neskúmal životnú úroveň manžela, ktorá je nepochybne zrejmá z výpisov z jeho účtov, nemohol ani spravodlivo určiť výživné pre maloletého B. a naplniť tak zmysel § 62 ods. 2 Zák. o rodine, že dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni svojich rodičov, ani princíp v zmysle § 62 ods. 5 Zák. o rodine, že výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Súd prvej inštancie zaujal k výdavkom manžela len veľmi všeobecný postoj, napriek tomu, že práve oni sú v danej veci jedným z hlavných ukazovateľov životnej úrovne manžela a jeho pomerov rozhodných pre určenie výživného. Odvolací súd zároveň dodáva, že ak súd dospeje k záveru, že určité výdavky manžela nie sú nevyhnutné, resp. nie vo vynaloženom rozsahu, pri určovaní výšky výživného bude vychádzať z potenciálneho príjmu, ako keby k realizácii uvedených výdavkov nedošlo a teda ostali v prospech maloletého dieťaťa. Rovnako je súd povinný postupovať aj vtedy, ak povinný rodič na seba berie neprimerané majetkové riziká a ľahkovážne pristupuje k svojim majetkovým hodnotám. Ako už odvolací súd vyššie naznačil, súd prvej inštancie vôbec nevyhodnotil, čo sa stalo s investíciami manžela v podielových fondoch z bodu 42. rozsudku a s majetkovými hodnotami manžela popisovanými v bode 43. rozsudku. Nezaoberal sa ani pôžičkami, ktoré manžel poskytol a nepreveroval, kto a v akej výške mu ich aktuálne spláca. Keďže súd prvej inštancie tieto okolnosti vôbec nehodnotil, a rovnako vôbec nehodnotil ani zdroje, z ktorých manželovi plynuli vysoké príjmy, odvolací súd sa tak nevedel kvalifikovane vysporiadať s námietkami manželky a manžela v tejto časti a posúdiť, či je určené výživné, resp. návrh manželky na určenie výživného primerané životnej úrovni a pomerom manžela. Rodičia maloletých detí v podaných odvolaniach prezentovali v tejto súvislosti protichodné tvrdenia, pričom v súhrne sa tak vec dostala do takej polohy, v ktorej by náprava pochybení súdu prvej inštancie vyžadovala takú mieru ingerencie odvolacieho súdu, ktorá by v skutočnosti mala za následok aj nahrádzanie činnosti súdu prvej inštancie. Úlohou odvolacích súdov napriek preneseniu na ne určitých činností vyžadovaných skôr od súdov prvej inštancie je totiž stále prieskum správnosti rozhodnutí súdov prvej inštancie s prípadným doplnením dokazovania a nie vykonávanie základného dokazovania.

20. Vzhľadom k tomu, že súd prvej inštancie v napadnutom rozsahu nedostatočne zistil skutočný stav veci, v dôsledku čoho vec nesprávne právne posúdil a svoje rozhodnutie neodôvodnil v súlade s § 220 ods. 2 CSP, pričom takého nedostatky nie je možné napraviť v konaní pred odvolacím súdom, musel odvolací súd rozsudok v napadnutých výrokoch zrušiť podľa § 389 ods. 1 písm. b/ a c/ CSP a podľa § 391 ods. 1 CSP vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. V ďalšom konaní bude povinnosťou súdu vyhodnotiť bankové výpisy manžela, ktoré sú súčasťou spisu, zistiť z nich zdroje príjmov manžela, ako aj pôvod účtov, na ktoré pravidelne odchádzali vysoké sumy peňazí, za tým účelom si eventuálne vyžiadať nové výpisy relevantných účtov, aktualizovať pomery manželky, manžela aj maloletého B. vzhľadom na odstup času od posledného konania a rozhodnutia na súde prvej inštancie, zistený stav posúdiť podľa príslušných ustanovení Zákona o rodine, opäť vo veci rozhodnúť, v súlade s § 191 ods. 1 CSP vyhodnotiť dôkazy jednotlivo a v ich vzájomnej súvislosti, zamerať svoju pozornosť najmä na výdavky manžela, zaujať stanovisko k ich oprávnenosti, ako aj k úkonom, ktoré manžel realizoval v súvislosti s majetkovými hodnotami, ktoré preukázateľne nadobudol, určiť podľa nich aktuálnu, aj potencionálnu životnú úroveň manžela a v nadväznosti na to sa vysporiadať s návrhom manželky na určenie výživného v celom rozsahu, teda svoje rozhodnutie jednoznačne odôvodniť v súlade s § 220 ods. 2 CSP tak, aby rozhodnutie a úvahy, ktorými sa riadil pri rozhodovaní boli spätne preskúmateľné, logicky správne a presvedčivé.

21. Rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 a nasl. CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Uvedená povinnosť neplatí, ak je dovolateľ fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).